

ՄիւստիկէյՏին , ուսումը ասքերի
եէ տալիբէսինուն սիւարիէրինն թէք
սիւրիյէ իշթիղաւ լտէճէկի մէրվի տիւ

Օթ Ունի ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

Այն ումն ժամ հեռու գիւղի մը
անուամբ այրի կին մը կը բնակէր
այնն Օթնն անուամբ արու զուակ
կողմէ իւր միւրեթալութիւնն էր փ
ցըր երթեւեկելով, յարատեւ կ'աշ
մամբը և գիտութեամբը իւր մտաց
ըրգալընելու, և ամեն ցերեկ տուն
իւր նախանձանչ ընելէ յետոյ,
վարդը կ'երթար և բնակչոյն վերա
մօրը հետ ի միասին ուռկան կը
սան զի այս էր իրենց ապրուտորը
ստոութիւնն սա օգուտն ունէր, որ
մէկ սկսուած ուռկանը գոնէ օր մը
արտէր և քիչ մը ստակ աւելի կը
բերէր, որ մը, Օթնն մօրմէն հրաման առ
նէր զայտ երթալ ու զբօսնով, բայց
«Որդեակ իմ, կը իրարանով գընջ
արդատեան զբօսանքդ, վասն զի
որ դու ես իմ միւրեթալիչս և ա
ստ:» «Դատ լաւ, մայր իմ» ըսելով
ըր փակեց և դուռն ելաւ, և գնաց
ըր քիչ մը զօրսնելէ, յետոյ քունը
վերջը արթննալով, ժողուած վայ
նելով ատեն մ'ալ խաղաց, և յե
ւեւ ծովուն ափանցը վրայ Սակայն

